

Z DNEŠNÍHO EVANGELIA:

Ježíš se vrátil lodí na druhý břeh a už se kolem něho shromáždil velký zástup. Když byl ještě na břehu moře, přišel k němu jeden z představených synagogy, jmenoval se Jairos. Jak ho uviděl, padl mu k nohám a snažně ho prosil: „Moje dceruška umírá. Pojď, vlož na ni ruce, aby byla zachráněna a žila.“ Ježíš s ním odešel. Velký zástup šel za ním a tlačili se na něj. Přišli lidé z domu představeného synagogy se zprávou: „Tvá dcera umřela. Proč ještě Mistra obtěžuješ?“ Ježíš zaslechl, co se tu mluvilo, a řekl představenému synagogy: „Neboj se, jen věř!“ Nedovolil nikomu, aby šel s ním, jenom Petrovi, Jakubovi a jeho bratru Janovi. Přišli k domu představeného synagogy a viděli tam rozruch, lidi, jak pláčou a velmi naříkají. Vešel dovnitř a řekl jim: „Proč jste tak rozrušeni a pláčete? Dítě neumřelo, jenom spí.“ Posmívali se mu. On však všechny vykázal ven, vzal s sebou otce dítěte i matku a své společníky a šel do světnice, kde dítě leželo. Vzal ji za ruku a řekl: „Talitha kum!“, to znamená: „Děvče, říkám ti, vstaň!“ Děvče ihned vstalo a chodilo – bylo jí dvanáct let. Lidé byli úžasem jako bez sebe. Ježíš jim přísně přikázal, že se to nikdo nesmí dovědět, a řekl jim, aby jí dali jíst. (Mk 5, 21-24. 35 b-43)

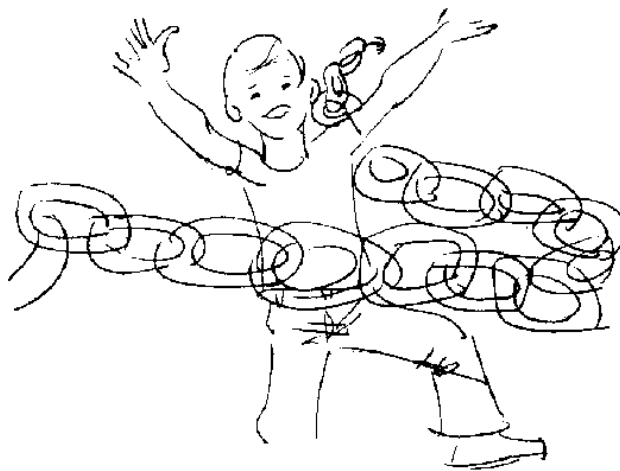
K ZAMYŠLENÍ

Jak Bůh vnímá smrt? Je pro něj radost sledovat umírání? První čtení odpovídá jasně: „Bůh neudělal smrt a nelibuje si, když hynou živí.“ Ale to není celé. Bůh hledá cestu, jak smrti zlomit její moc, jestliže do světa vstoupila. Příběh uzdravení dvanáct let krvácející ženy, ještě umocní událost vzkříšení dvanáctileté dívky. Ježíš nejen že přišel léčit, ale dokonce vytrhnout z moci smrti. Bůh nemá zálibu v utrpení, ale skrze bolest otvírá člověku oči pro záchranu.

Kdysi člověk nepochopil, že bez Boha není života. Nyní skrze nemoc a smrt jako důsledek své vzpoury objevuje moc Boží lásky, která vede k životu a radosti. Uzdravení tak není jen otázkou fyzického zdraví, ale celého člověka. (vira.cz)

Modlitba

Co tě, Bože, vedlo k tomu, abys neomezeně projevoval svoji moc a dobrotu?
Jaké zářivé světlo vedlo Tvoji sílu a moudrost bez hranic?
Veď mého ducha, pozvedni mne svou silou z těžké hlubiny,
abych bez bázně a v ohnivém vzdmachu přispěl k oslavě Tebe!
Neboť Ty jediný umíš naplnit nadšením.
(Ludwig van Beethoven)

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Neklesejme na mysli v nebezpečnostech a těžkostech, modleme se s důvěrou a Bůh dá slíbenou pomoc tomu, kdo pracuje pro Jeho záležitosti. (sv. Jan Bosco)
- Je krásné něco umět, ale ještě krásnější je umět to naučit někoho dalšího.
- Být tvůrčí je odlesk Boží touhy tvořit v nás a skrze nás.

VÁCLAV č. 25. (2015)

28.6.2015

13. neděle v mezidobí

Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
Webové stránky:
farnostlovosice.cz

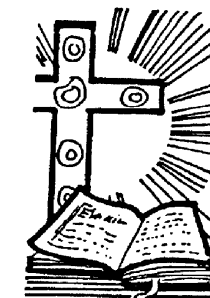
PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 17.30 hod.
	St – v 17.30 hod.
	Čt – v 7.30 hod.
	Pá – v 17.30 hod.
	Ne – v 9.00 hod.
SULEJOVICE	Ne – v 10.30 hod. 5.7.2015 zrušena
MILEŠOV	Pá – v 9.00 hod. (zámecká kaple)
VELEMÍN	So – v 10.00 hod. 4. 7. od 12.00 hod.
LOVOSICE	Po 29.6.2015 – v 17.30 hod. slavnost sv. Petra a Pavla

AKTIVITY V TÝDNU:

+ Modlitební skupina Út od 16.30 hod.

Odpověď k žalmu – neděle 28.6.2015

„Chci tě oslavovat, Hospodine,
neboť jsi mě vysvobodil.“

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

153. Proč věříme ve vzkříšení „těla“?

Biblický pojem „tělo“ označuje člověka v jeho slabosti a smrtelnosti. Bůh však nepohlíží na lidské tělo jako na něco méněcenného. V Ježíši Kristu sám přijal „tělo“ (inkarnace), aby člověka vykoupil. Bůh tedy nevykupuje pouze lidského ducha, ale zachraňuje člověka celého, s duší i tělem.

Bůh nás stvořil s tělem a duší. Na konci světa nezhodí „tělo“, tj. celé stvoření, jako nějakou starou hračku. V „poslední den“ nás Bůh vzkřísí v našem těle – to znamená, že vstaneme z mrtvých se svým tělem, které nyní máme, ale toto tělo bude proměněno v oslavené. Ani Ježíš nepokládá své přebývání v těle za pouhou epizodu. Když se po svém zmrtvýchvstání zjevil učedníkům, mohli na jeho těle pozorovat skutečné rány po ukřižování.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

29. června – slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů, hlavních patronů brněnské diecéze

Petr a Pavel jsou apoštolové s výjimečným významem. Jejich společný svátek se slaví už od poloviny III. století. V úctě jsou spojováni nejen proto, že oba skončili v Římě, ale ve službě Kristu poznamenali základní strukturu křesťanství svými odlišnými úkoly i charaktery.

Petr, první zástupce Kristův, je základem víry, jednoty i původní tradice, držitelem pravdy. Pavel je označován za prvního nositele evangelia pohanům a jako neúnavný bojovník za křesťanskou univerzálnost.

Dost často se uvádí spojení dvou hlavních apoštolů proto, že zemřeli ve stejný den. Historikové se na tom však neshodují. Podle některých mohl Petr zemřít už o tři roky dříve než Pavel. Smrt Pavla je podle věrohodných nejstarších tradic kladena do roku 67.

Další památky:

30. června – nez. pam. sv. prvomučedníků římských

3. července – Svátek sv. Tomáše, apoštola

4. července – pam. sv. Prokopa, opata

5. července – Slavnost sv. Cyrila, mnicha a Metoděje, biskupa, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy

INTENCE MŠÍ SV.:

Ne – 28.6.2015 – v 9.00 hod. za † Jana Koru v Sulejovicích – v 10.30 hod. za dobrodince našich farností
Po – 29.6.2015 – v 17.30 od. na dobrý úmysl

So – 4.7.2015 – v Lukavci od 10.00 – poutní ke cti sv. Prokopa - za Boží požehnání pro farníky a spoluobčany

Ne – 5.7.2015 – v 9.00 hod. za farníky v Sulejovicích – 10.30 hod. **zrušena** (bude v Chotěšově od 10.30 hod.)

„Všude“ poutě

V sobotu 4.7.2015 od 10.30 hod. se bude konat Mše svatá na zajímavém místě - **na Klimentku** u Brozan nad Ohří.
Otec Adrián Zemek O. Praem. srdečně zve.

Také 4. 7.2015, ale od 10.00 hod. budeme mít poutní Mši sv. v **Lukavci** ke cti sv. **Prokopa**, opata.

Večer 4.7.2015 od 17.30 hod. poutní Mše sv. v kapli **sv. Prokopa v Trnobrazech**

Svátek Navštívení Panny Marie oslavíme 5.7.2015 od 10.30 hod. v **Chotěšově**.

V neděli 26.7.2015 v místo Mše sv. v Sulejovicích, se bude konat poutní Mše svatá **u kapličky sv. Jakuba v Radosticích**

Právo na odpočinek

(Mireia Ryšková)

Odpočívát je nutné, to ví alespoň teoreticky každý. Jde ovšem o to jak. Příkazání světit sobotu, tedy nedělat žádnou práci, která není nutná, a těšit se ze dne, který patří Bohu, je už starozákonním ustanovením. Stále platným, i když křesťané tím dnem zasvěceným Bohu chápou vzhledem k Ježíšovu zmrtvýchvstání neděli. Ovšem s našimi nedělemi to vypadá mnohem hůř než s židovskou sobotou. V Bavorsku býval (a možná ještě je) v některých rodinách zvyk, že se nevařilo, nýbrž rodina šla na oběd do restaurace, aby si i žena mohla odpočinout. Základní charakteristikou neděle není neděláním, byť to tak v češtině zní, nýbrž obnova, klidné spočinutí; v ruštině je neděle velmi případně nazvána vzkříšením. Oč v ní jde, vyjadřuje

i příběh Marie a Marty. Marta plní všechny povinnosti hostitelky; Marie na nic nedbá, sedí a hlídá Ježíšova slova. Marta se ovšem zlobí. Chápeme Martinu nespokojenost, protože nepochybně i ona by chtěla naslouchat, co Ježíš říká. Vždyť Ježíš je i její přítel, někdo, koho má ráda a kdo má rád ji. A tak máme pocit, že je to vůči ní nespravedlivé. Jsouce dobře vychováni nemáme odvahu být Marií. Sice po tom toužíme, ale vždycky víme, proč tak nemůžeme jednat. Jenže Ježíš a také naši blízcí chtějí víc nás než naši péči. Možná je naše pobíhání kolem nich víc výrazem našeho vnitřního neklidu a netrpělivosti než pohostinnosti. Zastavit se, v klidu si sednout, spočinout, nespěchat, a pak se dát Bohu i druhému a přijmout je k sobě, do svého vnitřního světa, je zásadním krokem ke skutečnému odpočinku, ke slavení neděle i dovolené, ke vzkříšení. Je totiž „nácivkem“ přebývání s Bohem. Věčnost začíná dnes a právě v oněch momentech zastavení, které přináší neděle a dovolená, se jí můžeme dotknout.

Zvon sulejovického kostela je již v rekonstrukci. Od lidí se vybrala částka 13.500,- Kč, Obecní úřad Sulejovice přislíbil částku 10.000,- Kč a Biskupství litoměřické věnovalo částku 11.000,- Kč. Všem, kteří přispěli děkujeme.

Duchovní správa Vám děkuje za vaše modlitby, přízeň, finanční a květinové dary, výzdobu a za úklid našeho kostela.

Pán Bůh zaplat'!